

HETFAVORIETEBOEKVAN...

Levien van Oorschot

Papillon van Henri Charrière

*Deze klassiekers
zijn qua verhaal
overweldigend
en stilistisch
onovertroffen
in hun genre*

De moeilijkste vraag voor iemand als ik, is waarschijnlijk het vragen naar een lievelingsboek. Wat zijn namelijk de criteria: is dit nu het boek waar het meest in wordt gebladerd, de grootste indruk heeft achtergelaten, een aanrader is voor iedereen, de titel die instinctief uit de kast wordt getrokken als de kersverse liefde voor het eerst in de boekenkast rondneust of nu juist hét boek wat voorgelezen moet worden als de kinderen oud genoeg zijn?

Als ik een lievelingsboek moet kiezen op grond van bladerfrequentie, dan staat *De grote Bosatlas* op eenzame hoogte aan de top, waarna de zesde editie van Robert Hofman's *Speelfilm encyclopedie* en *De complete vogelgids van Nederland* volgen. De grote Bosatlas raadpleeg ik bijna wekelijks als ik uit een film, programma, boek, tijdschrift of internet iets op geografisch gebied wil opzoeken. Als ik dan tijdens een film de pauzeknop indruk om naar de boekenkast te lopen, leidt dit soms tot veel ergernis van A. Echter, deze boeken maken geen diepe indruk op mij.

Het boek dat wel enorme indruk op mij heeft achtergelaten is *Papillon* van Henri Charrière en later, toen ik in Amsterdam studeerde, kwamen *De pest* van Albert Camus en *Reis naar het einde van de nacht* van L.F. Céline ook op 'De lijst der boeken' te staan. Deze klassiekers zijn qua verhaal overweldigend en stilistisch onovertroffen in hun genre. Voor degene die van rauw, hard en misantropisch proza houdt en van belletrise, alle drie aanraders. Nu ik er over nadenk zijn het drie Franse schrijvers terwijl mijn laatste leesperiode uit Amerikaanse schrijvers als Roth, Updike, Steinbeck en Bukowski bestond.

Factotum van mijn held Charles Bukowski trok ik overigens uit de kast toen A. voor het eerst in mijn hobbykamer door de uitpuilende boekenkast struinde. Ik las haar de passage voor waar ik een blauwe Post-it had geplakt Hank Chinaski, de zuipende, oversekste en gokverslaafde hoofdpersoon, ligt met één van zijn vele scharrels in bed.

Nu blijft er nog één over en dat is het boek wat ik aan mijn zoontje Dante zou willen voorlezen als hij oud genoeg is. *Misschien wisten zij alles* van Toon Tellegen is een vuistdikke pil met korte verhalen over de eekhoorn en andere dieren. Tellegen toont zich een grootmeester in het vertellen van kinderlijk simpele dierenverhalen met serieuze thematiek voor volwassenen.

In het begin toen alles nog pril en romantisch was, las ik A. zo vlak voor het slapengaan een verhaaltje voor. Soms wel twee. Tegenwoordig liggen, door ruimtegebrek, de meeste boeken bij mijn ouders op zolder opgeslagen en slaapt A. veelal eerder dan ik. En ik...ik beantwoord lastige vragen tot in de late uurtjes.

Bij nader inzien zou ik toch voor *De goddelijke komedie* moeten kiezen en dan niet omdat dit gedicht wordt beschouwd als het meesterwerk uit de Italiaanse klassieken...

Enfin, je ziet maar weer. Lastige vragen leiden tot lange antwoorden!

Levien van Oorschot